

Jugar a (un altre) futbol amb Oleguer Presas

L'exfutbolista del Barça explica a NacióDigital com entrena dos cops per setmana a una trentena de nens a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil de Sabadell

La canalla escoltant Oleguer Presas | Juanma Peláez

El futbol modern, nascut a Anglaterra a mitjans del segle XVIII, té el seu origen als patis de les escoles i les universitats britàniques. El segle XXI aquest esport s'ha convertit en un negoci globalitzat, arribant a mercats com l'asiàtic i nord-americà. Una màquina de generar milions que atrau tota mena d'inversors i acaba engolint els valors impregnats en l'esport. Tornar el futbol al pati i que la canalla "s'ho passi bé i jugui" és el que busca l'exjugador del Barça Oleguer Presas amb una trentena de nens de diferents escoles de Sabadell.

Presas exerceix d'entrenador dos cops per setmana a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil i de forma altruista torna, com diu, a l'"essència" del futbol. Durant una hora i mitja entrena dos grups mixts, allunyant-se de la concepció contemporània del futbol. Aparentment, pot semblar un equip aleví o infantil qualsevol que replica unes mateixes pràctiques futbolístiques, sempre amb la pilota com a element de diversió. "La intenció no és crear futbolistes sinó persones?", explica el sabadellenc. "Volem conduir-los perquè aprenguin i que ells mateixos, davant els reptes, vagin evolucionant i formant-se", afegeix.

L'exjugador del Barça Oleguer Presas Foto: Juanma Peláez

Els entrenaments els duen a terme a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil Foto: Juanma Peláez

Oleguer Presas, a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil Foto: Juanma Peláez

Els 90 minuts d'entrenament serveixen per aprendre moviments, conduccions, tècniques i cooperar per millorar col·lectivament?, afirma Presas. Competir no és negatiu?, remarca i assegura que és un estimulant per adquirir la cultura de l'esforç i evolucionar com a grup?. A parer meu, l'aprenentatge és l'èxit i no tant si guanyes o perds?, assenyala.

¿Tenia ganes de tornar al futbol?

Retirat del món professional des del seu adeu de l'Ajax fa gairebé vuit anys, explica que tenia ganes de tornar i ho ha fet implicant-se en el futbol formatiu que tant reivindica. Els seus jugadors s'han apuntat a l'equip després que el boca orella fes arribar als pares sabadellencs la nova dedicació de Presas. A l'estiu es va comprometre a ensenyar futbol a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil. No ho fa sol, l'acompanyen entre un i dos pares que li donen un cop de mà.

Oleguer Presas, amb un dels dos grups que setmanalment es troba a la caserna Foto: Juanma Peláez

Els nens entrenen durant una hora i mitja a la setmana Foto: Juanma Peláez

¿Sabíem que estava intentant muntar un equip i els nostres fills estarien millor aquí que en un altre lloc?, diu Ricard Fernández, un dels pares que acostuma a no perdre's els entrenaments. De fet, és una norma no escrita del projecte. ¿No podem venir, deixar els nens i marxar?, recalca Vanessa Torralba, mare d'un dels escolars. ¿L'Àlex va veure el cartell i va estar tot l'estiu demanant que volia ser a l'equip de la caserna", recorda.

Tot i això, la gran majoria no coneixien el passat del seu entrenador. "Quan li vaig explicar, no s'ho va creure gaire", apunta Laura López, la mare d'un dels futbolistes que entrena a la caserna. Torralba recorda quan el seu fill va descobrir qui és Oleguer Presas: "L'Àlex tampoc el coneixia i quan ja feia uns mesos que venia, de cop i volta, em ve un dia i em diu: 'Mamà, era titular al Barça!'" . Malgrat aquest passat blaugrana i, entre d'altres tenir una Champions al seu currículum -la de París-, Presas no és un tècnic estàndard. "És amable?", comenta López que li ha dit el seu fill.

Els entrenaments no es crida i tothom ajuda amb tot. ¿Els parla reflexionant?, detalla López. ¿No provoca l'individualisme i intenta que tots funcionin, amb una colla de diferents edats i nivells?, afegeix Fernández.

La pilota, protagonista en els entrenaments del projecte Foto: Juanma Peláez

La competició, secundària

Malgrat el to formatiu del projecte, cada tres mesos intenten jugar un partit contra un equip de Sabadell, com els que van organitzar contra el Ribatallada i l'OAR Gràcia. Curiosament, en aquest segon, Torralba va veure una pinzellada dels efectes d'aquesta manera de fer de Presas. ¿Va haver-hi un córner i el meu fill va dir que era a favor dels altres, no va escombrar cap a casa?. Admet que funciona ?l'autogestió", paraula recurrent en el vocabulari de l'exblaugrana.

També s'intenten muntar partits entre els dos grups que entrenen a la caserna. Al cap i a la fi, assenyala Fernández, ¿s'ha de trobar un equilibri entre el futbol espectacle i els valors d'aquest?. Sense oblidar, subratlla ell mateix, que ¿són nens?.

Oleguer donant diverses indicacions a la canalla Foto: Juanma Peláez

Oleguer Presas durant un moment de l'entrenament Foto: Juanma Peláez

L'antiga caserna de la Guàrdia Civil, un camp "precarí"

Precisament, el més complicat que es troben és organitzar aquests partits. "Necessitem el paraigua d'una entitat?", es queixa Fernández, per la burocràcia que comporta. A més, els entrenaments es fan en un espai precari, ja que l'antiga caserna de la Guàrdia Civil ha estat molts anys abandonada. El pagament simbòlic dels pares ha servit per adequar mínimament l'espai i adquirir material.

En aquest sentit, tant Fernández, com López i Torralba, reclamen "més espais com aquest i sense tanta regulació per organitzar un partit de nens" i critiquen que a la ciutat "no hi hagi zones d'aquest tipus". Mentrestant, però, a Sabadell hi ha un racó, on, com sintetitza Presas, "un grup de pares i mares i no un club" ensenya a jugar a futbol.

Al voltant d'una trentena de nens i nenes juguen a futbol a la caserna, sota les indicacions d'Oleguer Foto: Juanma Peláez